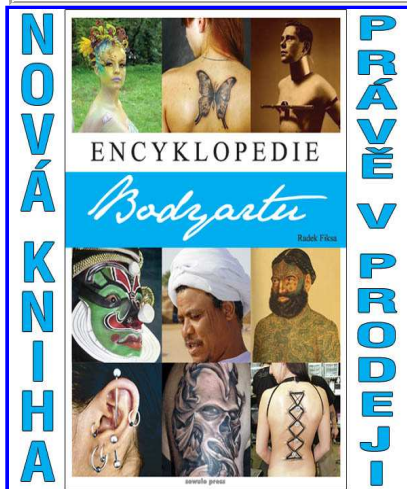

- [ANKETA](#)
- [E-SHOP](#)
- [INZERCE](#)
- [KATALOG](#)
- [NOVINKY](#)
- [SEZNAM PRODEJCŮ](#)
- [ŠKOLENÍ](#)
- [časopis MOTIVY](#)

Odebírání novinek

Reklama

Inzerce

Chcete sem umístít svou reklamu?

Líbí se Vám stránky?

- ☐ Ano
☐ Ne
☐ Standard

Hlasovat

[O NÁS](#) [MAGAZÍN](#) [STUDIO](#) [ROZHOVORY](#) [ČLÁNKY](#) [GALERIE](#) [LINKS](#) [KONTAKTY](#)

Luděk Pešek Páhl

Český umělec Luděk Pešek Páchl spatřil světlo světa patnáctého dne desátého měsíce sedmdesátého prvního roku dvacátého století ve středu Evropy, přesněji ve městě jménem Most. Tomuto kraji věnoval prvních osmnáct let svého života. Páchlův čas mládí je ovlivněn vlnou punku a z toho plynuly střety s komunisty, kteří zneprůjemňovali život mnohým z nás.

Tyto a další okolnosti napomohly po revoluci k odchodu malíře z Česka. Po tomto rozhodnutí Páchl cestuje po Evropě a v roce 1991 se zastavuje v Neapoli, kde žije sice v nuzných, ale přesto šťastných poměrech. Po třech letech se vrací zpět do vlasti, kde se dále věnuje své umělecké tvorbě a navíc spolupracuje s divadelní skupinou „Vyžvejklá bambule“. V roce 1998 se objeví problémy při plánované cestě zpět do Neapole a tak jej shoda okolností zavede od Berlína, kde se od té doby věnuje malování a svému rebelantskému způsobu života.

Páchl používá pro svoji tvorbu označení „rebel art“, které považuje za dostačující pro popis svého díla. Maluje a kreslí tak, jak to cítí. Témata pro svoji tvorbu čerpá okolo sebe, v médiích nebo doslova na ulici. Proto je možné v jeho kolážích či instalacích nalézt například baterie, cigarety, záchodovou mísu anebo plechovky od piva.

V reprodukování svých vizí je Páchl precizní a tak se zaměřuje i na detaily – komiksové postavičky, tetování či snad punkmetalové ozdoby zakomponované tak, jako by byly připevněné přímo na obraz, přestože je vše ručně namalováno.

Avšak, co Vás na jeho obrazech upoutá, je časté použití primárních barev – červené, žluté a modré. Jeho obrazy mají kultovní charakter a připomínají vliv amerického Pop artu.

Jak začala Tvá umělecká dráha? Můžeš nám říci něco o svých začátcích?

Žít se uměním jsem se začal někdy po revoluci, když mi bylo osmnáct. Lidi do mě hučeli, ať začnu něco malovat, když mi to tak jde. Tak jsem něco namaloval, prodal a tím začala má profesionální dráha.

Máš umělecké vzdělání nebo jsi víceméně samouk?

Ano, jsem samouk. Ale co není může být, třeba ještě půjdu někam studovat.

Co Tě inspiruje pro Tvoji tvorbu, máš svého oblíbeného umělce?

Oblíbený malíř je Josef Lada, ten mě inspiruje neustále. Ale už se vyvíjím dál, i když ho ještě někdy trochu zakomponuji do svých obrazů. Jinak mě inspirují média – časopisy, rozhlas, televize – prostě všechno kolem, což musíš tak jako tak vnímat nebo to všechno musíš vypnout - nečíst noviny, neposlouchat rozhlas, nedívat se na televizi – pak ale nebudeš v dění. Což ostatně taky není na škodu, ale já chci vědět, co se okolo mě děje. Tím vším se

nechávám inspirovat.

Tvé obrazy jsou zvláštní až provokující...

Rozhodně, proto se to jmenuje Rebel Art.

Taktéž jsem si všiml, že v některých obrazech používáš srp a kladivo, symbol komunismu, to má svůj význam?

Pochopitelně, nic nedělám jen tak do větru. Všechno má nějakou spojitost na mých obrazech. Víceméně je to namířený proti komunismu. Pro mě je to taková satisfakce za to, co jsem dřív nemohl malovat. Teď se mohu vyřadit. Moje heslo je, že maluji co chci, čím chci a kdy chci. Teď už mi nemůže nikdo nic zakazovat.

Teď trochu odskočím od tématu. Neznepokojuje Tě dnešní politická situace, kdy komunisti opět získávají na síle?

Jasně že mě to znepokojuje. Proto jdu také po šestnácti letech opět volit. Naposled jsme volil Občanský fórum a teď jsem se v Berlíně na ambasádě zaregistroval, abych mohl volit. Chci si na to udělat čas, ale neptej se mě, koho budu volit. Stejně to ještě pořádně nevím, ale rozhodně to nebude Paroubek. (rozhovor se nahrával ještě před volbami – pozn. autora)

Co Tě vlastně vedlo k tomu odejít tvořit do Berlína?

V Německu je pro umělce lepší život, nemusíš se starat o to, kde sehnat peníze na nájem, barvy. Je to tam pro mě snadnější. Berlín je multikulturní, kdežto Česko je taková zarděná republika.

Tvoji tvorbu často prezentuješ nejen v zahraničí, ale i v Čechách, jaké jsou reakce od českého publika?

To by bylo lepší se zeptat lidí, co sem přijdou. Já myslím, že odezva je, mnozí reagují. Uvidíme dneska, vystavuji v Čechách po dvou letech, tak uvidíme.

Pro svoji výstavu jsi zvolil Cisterciacký KLÁŠTER v Oseku, což je zvláštní spojení pro umělce Tvého typu...

Dneska tady byli z jednoho rádia a ptali se mně na totéž. Na to je lehká odpověď – pod svícem je největší tma. Pochopitelně, ostřejší obrazy jsou vystaveny v nedaleké hospodě, kde proběhne aftershow party

Všiml jsem si, že jsi se v loňském roce zúčastnil na tetovací konvenci v Berlíně „Art fushion“.

Ano, moje žena vyhledávala na internetu různé soutěže, studijní pobyty a podobně a našla někde „alternativní kultura, tetování, rock n' roll“ a pozvánku na tetovací konvenci do Berlína. Tak jsem jim poslal pár fotek, odepsali mi, proběhlo to v pořádku, dokonce mám i pozvánku na příští rok.

Byla to Tvá první akce na tetovací konvenci?

Na tetovací konvenci to byla má první účast, ale ne první akce podobného druhu. Letos budu dělat čtvrtým rokem 48 hodinové vystoupení v západním Berlíně a to je rozhodně mnohokrát větší akce. Tento kulturní festival proběhne ve dnech od 24. - do 25.6. Navíc k jednotlivým štacím bude jezdit i vodní taxi/vodní kanál – Spréva a ZADARMO! (letos bude ve spolupráci ve čtvrtém ročníku 48 Stunden Neukölln - Berlin LUDEK PESEK PACHL/REBEL ART společně s 44 COOL GIRLS a DON CHAOS + MATHES KRIVY a Jeho tattoo motivy. Informace na 48-stunden-neukoelln.de – pozn. autora)

A nyní přejdeme k Tvému tetování, kterého si nemohu nevšimnout. Zejména pro to, že jsou to opravdu zajímavé a na české poměry originální náměty se kterými se málokdy setkáme.

To je škoda, protože jsou to typicky české motivy. Lidé by měli jít trochu do originality. I když, kdyby to měl mít každý, už by to nebylo originální. Pro mě je to pecka. Všichni mají draky, hady a to už nikoho neosloví. Kupuji tattoo magazíny několik let a dá se říct, že už nekoukám na obrázky, ale o to víc je začínám číst. Dřív sem je tolik nečetl, spíš jsme koukal po obrázcích. Je to stále to samé – biomechanika, old school, tribal, a podobně. Ale nedávno mě zaujala kérka na zádech jednoho punkera, který měl přes celá záda vytetovanou automatickou pračku, což je originální a bylo to i pěkně provedené.

Plánuješ další tetování?

Zatím ne, ale ono je to jako mor, jdeš jednou a pak už jedeš. Nyní si dám tak rok, dva pauzu. Pro mě to není jen tak, třeba tetování na těch zádech, na to sem čekal deset let, než se našel někdo, kdo by mi to byl schopnej udělat. Našli se tací, kteří mi to chtěli udělat i zadarmo, ale měli k tomu špatnej přístup. Nakonec mi to udělal kluk českých emigrantů, který se narodil ve Švédsku, jmenuje Mathes Krivy a pracuje ve studiu TATTOO PARADISE v Berlíně a trvalo to rok.

Co třeba další způsoby zdobení těla – piercing, branding, skarifikace – to Tě nějak oslovuje?

Ne. Ani mě to neláká. Když jsem měl piercing před 16 lety, tak tady na mě koukali, jako bych byl z jiný planety. Tenkrát sem si to všechno píchal sám sichrhajkou. Pro mě už to není originální, už se nechci zařazovat. Tenkrát když jsem s tím přijel z Neapole, byl jsem jedinečný.

Dnes je mi třicet čtyři a neumím si sebe představit v padesáti oplechovaného. Někdo by mě mohl oponovat, že podobně je to s tetováním. Jenže tetování je na pořád, ale piercing ne a tudíž nemá to kouzlo. U něj se to točí okolo toho, že to můžeš kdykoli sundat.

Děkujeme za rozhovor. Další informace získáte na www.rebel-art.de

[« Zpět](#) | [Tisk](#)

WebDesign Kolba.NET

© Copyright BODYART 2008